

Ο Παναγιώτης Λαφαζάνης και η ΛΑΕ

Από τη σελίδα «'Ανεμος Αντίστασης» (https://anemosantistasis.blogspot.com/2020/02/blog-post_850.html) ενημερωθήκαμε πως «οριστικοποιείται το διαζύγιο Λαφαζάνη με ΛΑΕ και Αρ. Ρεύμα...Μετά την παραίτηση Λαφαζάνη από την Λαϊκή Ενότητα και το Αριστερό Ρεύμα, που ο ίδιος ίδρυσε, είναι γνωστό ότι ο ίδιος δεν συμμετέχει πλέον στα όργανα τους, επιμένοντας ότι αυτό που στοίχισε στην ΛΑΕ ήταν η έλλειψη πατριωτικής γραμμής. Σήμερα διαβάζουμε στο site που τον εκφράζει, στο *iskra*, ότι θα μιλήσει στην Αλεξανδρούπολη σε εκδήλωση των υπερπατριωτικών ΕΠΑΜ και ΑΚΚΕΛ», για τα ελληνοτουρκικά. Μπορούμε εύκολα να υποθέσουμε το περιεχόμενο αυτής της εκδήλωσης: κάτω ο Ερντογάν, κάτω οι διεθνιστές «πράκτορες του Σόρος», κάτω οι «ραγιάδες Έλληνες πολιτικοί» που δεν κάνουν πόλεμο με την Τουρκία για τα συμφέροντα των Λατσηδοβαρδινογιάννηδων.

Η σελίδα «'Ανεμος Αντίστασης» καταγράφεται σε γενικές γραμμές στην αριστερή πτέρυγα του Αριστερού Ρεύματος και προφανώς ξέρει καλύτερα τι γίνεται στο εσωτερικό του. Εμείς γνωρίζαμε ότι ο Π.Λαφαζάνης παραιτήθηκε από τα όργανα της ΛΑΕ/Αρ.Ρ, δεν γνωρίζαμε όμως ότι παραιτήθηκε από τη ΛΑΕ/Αρ.Ρ ή ότι τέλος πάντων βαδίζει στον δρόμο της αποχώρησης από τις προαναφερθείσες δυνάμεις.

Κατά τη γνώμη μας πρόκειται για την τυπική επισφράγιση μιας διαδρομής που έχει ξεκινήσει πολύ νωρίτερα. Ο Λαφαζάνης από την ίδρυση της ΛΑΕ επέβαλε το στίγμα του σε αυτήν, ένα στίγμα που περιλάμβανε –κακώς εννοούμενο- πατριωτισμό (ευθυγράμμιση με τις επιδιώξεις τις άρχουσας τάξης σε ελληνοτουρκικά-Μακεδονικό, επιδίωξη «εθνικής ανεξαρτησίας-παραγωγικής ανασυγκρότησης –του ελληνικού καπιταλισμού- σε συμμαχία με Ρωσία-Πούτιν) και προσανατολισμό σε πολιτικές συμμαχίες με δυνάμεις που αν δεν είναι ακροδεξιές, δεν έχουν πάντως κανένα

πρόβλημα να διαδηλώνουν δίπλα σε χρυσαυγίτες (πχ για το Μακεδονικό), όπως το ΕΠΑΜ.

Ο γράφων (Α.Λ) έγραφε σε κείμενό του στον προσυνδιασκεψιακό διάλογο της ΔΕΑ (γράφηκε στα τέλη 2017), όταν ξεκίνησε μια αντιπαράθεση στο εσωτερικό της παλιάς μας οργάνωσης- με κάποιους από εμάς να κάνουμε κριτική στην ηγεσία της ΔΕΑ για την τουλάχιστον χλιαρή στάση της απέναντι στην ηγεσία του Αρ.Ρ. που ακολουθούσε δεξιά πορεία:

«Το Αρ.Ρ./ΛΑΕ ακολουθεί μετα-αριστερή πορεία. Το κεντρικό στίγμα της ΛΑΕ είναι δραχμή-πατριωτισμός-ανάπτυξη-Πούτιν, με μπόλικά συνομωσιολογικά άρθρα. Η ίδια η ηγεσία του Αρ.Ρ εκπέμπει στα «κύματα» του ΕΠΑΜ σε πολλά σημαντικά ζητήματα, ανεξάρτητα αν τελικά θα συμμαχήσει μαζί του εκλογικά ή όχι. Αν κάποιος πατήσει τη λέξη «ΕΠΑΜ» στην Iskra θα βρεί δεκάδες αναφορές στους «συντρόφους» του Καζάκη , ενώ η ηγεσία του Αρ.Ρ. επιδιώκει να διαδηλώνουνε μαζί. Αν ψάξει κανείς το πόσα φιλορωσικά άρθρα έχουν δημοσιευτεί τον τελευταίο χρόνο μόνο στην Iskra, θα βρεί ΠΑΝΩ ΑΠΟ 500, μέσα στα οποία φιλοξενούνται δεκάδες αναφορές/εγκώμια σε δηλώσεις του Πούτιν ή του Λαβρόφ. Σε μέσο όρο πάνω από ένα φιλοϊμπεριαλιστικό άρθρο κάθε μέρα στην Ίσκρα, που δίνει την αίσθηση για κλιμακούμενο φιλορωσισμό. Οι σ. της Ίσκρα ... επιχαίρουν για τις ιμπεριαλιστικές βόμβες του Πούτιν...»

Αυτός είναι ο βασικός λόγος που η ΛΑΕ (και άρα πρακτικά όποιο αριστερό κεφάλαιο υπήρχε μια ελπίδα να διασωθεί μετά τη χρεοκοπία του ΣΥΡΙΖΑ ως αριστερού κόμματος) εξαχνώθηκε.

Αν αυτά τα γράφαμε το 2017, σημαίνει ότι υπήρχαν παραπάνω από σαφείς ενδείξεις για το ποια διαδρομή είχε επιλέξει ο Λαφαζάνης και μαζί του η ΛΑΕ.

Αρχές του 2018-2019 υπήρξε «πατριωτική κλιμάκωση» της ΛΑΕ με το Μακεδονικό, ενώ ακολούθησε ακόμα μεγαλύτερη «πατριωτική κλιμάκωση» με τα ελληνοτουρκικά, εκφραζόμενη κυρίως από την Ίσκρα. Δεν ξέρουμε (και οι περισσότεροι δεν ξέρουν σε ποιο

σημείο η Ίσκρα έπαψε να εκφράζει την ηγεσία της ΛΑΕ, ωστόσο είναι γεγονός ότι τουλάχιστον τον τελευταίο χρόνο έχει ξεσαλώσει (πάντα κινούταν στην ίδια γραμμή αλλά διακριτικά, όχι σε καθημερινή βάση και με αυτό κεντρικό θέμα) σε μια ανοιχτή εθνικιστική ατζέντα κατά της Τουρκίας και υπέρ των ελληνικών –αστικών- διεκδικήσεων, σε σημείο που να αποθεώνει τον πραξικοπηματία στρατηγό και πράκτορα της CIA Χαφτάρ. Πλέον ο «κάπτεν» Π.Λ. πηδά από το καράβι που έφτιαξε, αφού ο ίδιος το βούλιαξε, για να αναζητήσει ακόμα δεξιότερες πολιτικές συμμαχίες.

Είναι θετικό ότι περισσότεροι σύντροφοι πλέον, και από το Αρ.Ρ., απομυθοποιούν τον πάλαι ποτέ ηγέτη τους, αν και σημαντικότερο για τους συντρόφους είναι να αντιληφθούν ότι η χρεοκοπία της ΛΑΕ δεν οφείλεται στον «λίγο πατριωτισμό περισσότερο από το επιθυμητό» που εξέφραζε τον τελευταίο καιρό ο παλιός ηγέτης της, αλλά στον συνολικό προσανατολισμό της ΛΑΕ στις διαταξικές συμμαχίες με «αριστερές και δημοκρατικές-πατριωτικές δυνάμεις» και στην –παραγωγική- ανασυγκρότηση του ελληνικού καπιταλισμού από κοινού με ιμπεριαλιστές συμμάχους, σε μια δεξιά-εκφυλισμένη εκδοχή της σταλινικής θεωρίας των σταδίων, χαρακτηριστικά που σημάδεψαν τη ΛΑΕ και την ηγεσία της από την ίδρυσή της. Και στη συνειδητοποίηση ότι απαιτείται ριζικός επαναπροσανατολισμός στις ταξικές και διεθνιστικές παραδόσεις του κομμουνιστικού κινήματος: στην ανατροπή της αστικής τάξης και του κράτους της (και άρα στις αντίστοιχες συμμαχίες που αυτή προϋποθέτει), στην απαλλοτρίωση του μεγάλου κεφαλαίου μέσα από την εργατική δράση, στον εργατικό διεθνισμό ως μόνη ελπίδα για να διατηρηθούν οι θετικές κατακτήσεις σε μια χώρα και για να αποτραπεί ο πόλεμος και η αντεπανάσταση.